A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2010. június 3.*

A C-127/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberlandesgericht Nürnberg (Németország) a Bírósághoz 2009. április 6-án érkezett, 2009. március 31-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Coty Prestige Lancaster Group GmbH**

és

a **Simex Trading AG**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: német.

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, C. Toader, C. W. A. Timmermans (előadó), P. Kūris és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Coty Prestige Lancaster Group GmbH képviseletében C. Lehment és U. Hildebrandt Rechtsanwälte,

– a Simex Trading AG képviseletében E. Stolz Rechtsanwalt,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Russo avvocato dello Stato,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében H. Krämer, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 13. cikke (1) bekezdésének, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-án aláírt megállapodással módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o., a továbbiakban: 89/104 irányelv) 7. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a mainzi (Németország) székhelyű Coty Prestige Lancaster Group GmbH (a továbbiakban: Coty Prestige) és az appenzelli (Svájc) székhelyű Simex Trading AG (a továbbiakban: Simex Trading) társaság közötti jogvita keretében terjesztették elő, amelyben a Coty Prestige a Simex Tradinggel szemben jogsértés abbahagyására való kötelezés iránti keresetet nyújtott be arra történő hivatkozással, hogy ezen utóbbi társaság illatszerek Németországban történő forgalmazásával sérti az azon közösségi és nemzetközi védjegyekhez kapcsolódó jogokat, amelyeknek a Coty Prestige a jogosultja vagy jogutódja.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 40/94 rendelet „A közösségi védjegyoltalom kimerülése” című 13. cikkének (1) bekezdése az alábbi módon rendelkezik:

„A közösségi védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben.”

4 A 89/104 irányelv 7. cikke, eredeti változatában, így szólt:

„A védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben”.

5 Az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 65. cikkének (2) bekezdésével összhangban, amely e megállapodás XVII. mellékletének 4. pontjával együtt olvasandó, az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének kezdeti változatát az említett megállapodás célkitűzéseinek megfelelően módosították, és „a Közösségben” kifejezést a „valamely szerződő tagállam területén” fordulat váltotta fel.

A nemzeti jog

6 A védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések védelméről szóló, 1994. október 25-i törvény (Markengesetz) (BGBl. 1994. I, 3082. o.) 24. cikkének (1) bekezdésében így rendelkezik:

„A védjegy vagy kereskedelmi megjelölés jogosultja nem tilthatja meg az adott védjegy vagy kereskedelemi megjelölés használatát harmadik személyek számára olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba Németországban, az Európai Unió valamely más tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely tagállam területén."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

7 A Coty Prestige saját védjegyei, a Lancaster és a Joop!, valamint harmadik felek védjegyei, mint a Davidoff, Jil Sander, Calvin Klein, Lagerfeld, J.Lo/Jennifer Lopez, Jette Joop, Nikos, Chopard és Vivienne Westwood alatt gyárt és forgalmaz illatszereket.

8 Ezen, közösségi és nemzetközi védjegyek alatt a Coty Prestige áruit szelektív forgalmazási hálózaton keresztül, úgynevezett „hivatalos viszonteladók" segítségével forgalmazza az egész világon.

9 A Coty Prestige valamennyi hivatalos viszonteladójával kötött típusszerződés 5. cikkének szövege az alábbi:

„5.1. A [Coty Prestige] gazdaságilag elfogadható mértékben, sokoldalúan támogatja a hivatalos viszonteladót a termék eladása érdekében tett erőfeszítései során. A részleteket a felek eseti alapon egyeztetik.

5.2. A [Coty Prestige] ingyenesen a hivatalos viszonteladó rendelkezésére bocsáthat dekorációs- és más reklámanyagot is. Ez az anyag a [Coty Prestige] tulajdonában marad, és felhívására vissza kell adni, kivéve ha a fogyasztók felé történő továbbadásra szánták.

5.3. A [Coty Prestige] által rendelkezésre bocsátott reklámanyagot a hivatalos viszonteladó kizárólag a meghatározott reklámcélra használhatja fel. A hivatalos viszonteladó számára tilos minden kereskedelmi értékesítés, különösen a minták, teszterek és miniatűrök eladása".

10 A Simex Trading, amely nem tagja a Coty Prestige hivatalos viszonteladói hálózatának, többek között illatszereket forgalmaz.

11 2007. szeptember 26-án a Coty Prestige az ingolstadti (Németország) City-Arkaden üzletközpontjában található, a „Sparfümerie" üzletlánchoz tartozó üzletben végzett próbavásárlás alkalmával hozzájutott két üveg Davidoff Cool Water Man parfümöt tartalmazó úgynevezett „teszterhez".

12 A szóban forgó teszterek eredeti parfümöt tartalmazó eredeti üvegek, azonban nincs eredeti kupakjuk, és fel van tüntetve rajtuk a „bemutatópéldány” felirat. Csomagolásuk annyiban tér el az eredeti áruétól, hogy egyrészt azt mindössze egy fehér doboz alkotja, amelyre feketével nyomtatják azon adatokat, amelyek az eredeti csomagoláson színesek. Másrészt elöl a „bemutatópéldány” felirat, míg az egyik oldalon a „kereskedelmi forgalomba nem hozható” jelzés szerepel.

13 A 2007. szeptember 26-án beszerzett teszterek gyártási azonosítószáma alapján a Coty Prestige megállapította, hogy a teszteréket 2006 júliusában Szingapúrba szállították a társaság egyik hivatalos viszonteladójához.

14 Ezt követően a „Sparfümerie” üzletlánc tulajdonosa arról tájékoztatta a Coty Prestige-t, hogy az árukat az alperestől szerezte be üzletláncának fő, nürnbergi üzlete számára, és ezen állítása alátámasztásául bemutatta a vonatkozó számlákat.

15 Ezen vásárlás és egy további, eredetileg a Közel-Keletre szállított termék próbavásárlás alkalmával történő beszerzését követően a Coty Prestige a Simex Tradinggel szemben jogsértés abbahagyására való kötelezés iránti keresetet nyújtott be a jelen eljárás keretében, és arra hivatkozott, hogy a szóban forgó teszteréket a védjegyjogosult hozzájárulása nélkül hozták először forgalomba az Európai Unióban vagy az Európai Gazdasági Térségben (a továbbiakban: EGT).

16 A Simex Trading e kereset elutasítását kérte, és azt állította, hogy a védjegyoltalomból eredő jog a szóban forgó teszterek vonatkozásában kimerült, mivel azokat a védjegyjogosult hozzájárulásával forgalomba hozták az EGT-ben.

17 A Coty Prestige erre azzal válaszolt, hogy az érintett árukat nem az ő kezdeményezésére vagy hozzájárulásával hozták forgalomba. A parfümöket, és így a teszteket is, ugyanis kizárólag a hivatalos viszonteladóinak bocsátja rendelkezésére. A velük kötött szerződésekben a Coty Prestige fenntartja magának a teszterek tulajdonjogát. Ezen túl reklámanyagról van szó, amelyeket mint ilyeneket nem a fogyasztóknak szánnak, ami megmagyarázza, miért van egyértelműen feltüntetve a teszteken, hogy nem hozhatók forgalomba.

18 A Landgericht Nürnberg-Fürth (Nürnberg-Fürth területi bírósága) elutasította a Coty Prestige kérelmét, mivel úgy ítélte meg, hogy a védjegyoltalomból eredő jogok kimerültek a szóban forgó teszterek vonatkozásában, noha azokon fel volt tüntetve, hogy nem hozhatók forgalomba.

19 Ugyanis, mivel a parfümteszteket a Coty Prestige azzal a felhatalmazással adta át a hivatalos viszonteladóknak, hogy teljesen használják fel az azokban található parfümöt, ezzel átadta az ezen áruk feletti tényleges rendelkezési jogot, ennélfogva megvalósult a 89/104 irányelv 7. cikke és a 40/94 rendelet 13. cikke szerinti forgalomba hozatal.

20 Ezen bíróság álláspontja szerint a jogkimerülés elve nem korlátozható vagy érvénytelenítheto a védjegyjogosult szerződéses korlátozásai által. A Coty Prestige-zsel kötött szerződésének valamely hivatalos viszonteladó által történő megsértése csupán az érintett gazdasági szereplők közötti szerződéses viszonyt érinti. A tulajdonjog fenntartása továbbá nem bír jelentőséggel, mert a jogkimerülésnek csupán a tényleges rendelkezési jog átszállása a feltétele.

21 Az Oberlandesgericht Nürnberg (nürnbergi tartományi legfelsőbb bíróság), amely előtt fellebbezést nyújtottak be, úgy véli, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjának megalapozottságával kapcsolatban komoly kételyek merültek fel.

22 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, különösen pedig a C-16/03. sz., Peak Holding AB kontra Axolin Elinor AB ügyben 2004. november 30-án hozott ítéletből [EBHT 2004., I-11313. o.]) az következik, hogy a 89/104 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése és a 40/94 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti forgalomba hozatal fő tényállási ismérvei az áruval való rendelkezés jogának átruházása és az áru gazdasági értékének realizálódása.

23 A jelen eset annyiban tér el, hogy a teszterek a felek szerződéses megállapodásai szerint továbbra is a védjegyjogosult tulajdonában maradnak, és csupán tartalmuk kerül átadásra felhasználás – de nem eladás – céljából. A teszteren és csomagolásukon szereplő feliratból a kereskedő számára is egyértelmű, hogy a teszteret nem eladásra szánták, ezért kizárt a harmadik fél általi jóhiszemű vásárlás is.

24 Ilyen körülmények között a hivatalos viszonteladó tehát csak korlátozott rendelkezési joggal bír a teszterek felett. Egyébiránt a védjegyjogosult nem realizálhatta az áru gazdasági értékét, hiszen nem az eladás volt a cél.

25 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi továbbá, hogy a teszterek rendelkezésre bocsátásának tulajdonképpeni célja a reklám. Ez egyébként egyértelműen következik a külső csomagoláson és az üvegen szereplő feliratokból. Márpedig a Coty Prestige a jogsértés abbahagyására való kötelezés iránti keresete által érintett körülmények között ez a cél nem valósult meg, hiszen a teszteret nem bocsátották a vásárlók rendelkezésére kipróbálás céljából, hanem, a szerződés megszegésével, harmadik fél részére értékesítették azokat.

26 Ilyen körülmények között az Oberlandesgericht Nürnberg felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A 40/94/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése és a 89/104/EGK irányelv 7. cikke szerinti forgalomba hozatalról van-e szó akkor, ha az úgynevezett parfümtesztereket a tulajdon átruházása nélkül az eladás tilalma mellett azért adják át a szerződéses kereskedőknek, hogy a lehetséges vásárlók tesztelhessék az áru tartalmát, miközben az árun szerepel, hogy az kereskedelmi forgalomba nem hozható, és a szerződés szerint a gyártó/védjegyjogosult bármikor visszahívhatja az árut, és az áru csomagolása az egyszerűbb csomagolás miatt egyértelműen különbözik a gyártó/védjegyjogosult által egyébként szokásosan forgalomba hozott áruétól?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

27 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a 89/104 irányelv 5–7. cikke a védjegyoltalmi jogra vonatkozó szabályok teljes harmonizációjáról rendelkezik, és meghatározza a védjegyjogosultat az Unión belül megillető jogosultságokat (lásd különösen a C-324/08. sz., Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ügyben 2009. október 15-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-10019. o.] 20. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

28 Közelebbről az említett irányelv 5. cikke olyan kizárólagos jogot biztosít a védjegyjogosultnak, amely alapján az bármely harmadik személynek megtilthatja, hogy a védjeggyel ellátott árukat importálja, eladásra felkínálja, forgalomba hozza, vagy e célból raktáron tartsa. Ugyanezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdése kivételt állít fel e szabályra, amikor kimondja, hogy a védjegyjogosult joga kimerül, amennyiben az áruk

általa, illetve az ő hozzájárulásával kerültek forgalomba hozatalra az EGT területén (lásd különösen a fent hivatkozott Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ügyben hozott ítélet 21. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

29 A kizárólagos jog kimerülése bekövetkezik akár azáltal, hogy a jogosult kifejezett vagy hallgatólagos formában hozzájárulását adja az EGT-n belüli forgalomba hozatalhoz, akár azáltal, hogy ő maga vagy vele gazdaságilag kapcsolatban álló személy, például engedélyes hozza forgalomba az árut az EGT-ben. Tehát mind a védjegyjogosult hozzájárulása, mind az általa, illetve a vele gazdaságilag kapcsolatban álló személy által az EGT-ben történő forgalomba hozatal, amely egyenértékű a kizárólagos jogról való lemondással, meghatározó tényezője ezen jog kimerülésének (ebben az értelemben lásd a C-244/00. sz. Van Doren + Q ügyben 2003. április 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-3051. o.] 34. pontját; a C-59/08. sz. Copad-ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3421. o.] 43. pontját, valamint a fent hivatkozott Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ügyben hozott ítélet 24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

30 A védjegyen fennálló jogok biztosítása, valamint annak garantálása céljából, hogy valamely védjeggyel ellátott áruk a továbbiakban forgalmazhatók legyenek anélkül, hogy a védjegyjogosult ez ellen felléphetne, lényegi fontosságú, hogy e védjegyjogosult ellenőrizhesse e védjegyek EGT-n belüli első forgalomba hozatalát, függetlenül attól, hogy ezen árukat esetleg már forgalomba hozták az EGT-n kívül, mivel ezen forgalmazásnak nem hatása a jog 89/104 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kimerülése (ebben az értelemben lásd különösen a fent hivatkozott Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ügyben hozott ítélet 31. és 32. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

31 Továbbá a védjegyoltalomból eredő jogok csak az olyan áruminták tekintetében merülnek ki, amelyek első ízben maga a védjegyjogosult által vagy az ő hozzájárulásával kerültek forgalomba az EGT-ben. Ezzel szemben a védjegyjogosult a 89/104 irányelv által biztosított kizárólagos jognak megfelelően továbbra is megtilthatja a védjegy használatát ugyanazon áru más mintái tekintetében, amelyek nem képezték az EGT-n belüli első forgalombahozatal tárgyát (ebben az értelemben lásd a C-173/98. sz., Sebago és Maison Dubois ügyben 1999. július 1-jén hozott ítélet [EBHT 1999., I-4103. o.] 19. és 20. pontját).

32 Az alapügyben felmerül a kérdés, hogy az ügy körülményei között a szóban forgó áruk, nevezetesen a Coty Prestige parfümteszterei, amelyeket a társaság szelektív forgalmazási szerződés keretében bocsát hivatalos viszonteladói rendelkezésére, maga a védjegyjogosult vagy annak hozzájárulásával harmadik személy hozta-e első ízben forgalomba az EGT-ben.

33 Ellentétben a fent hivatkozott Peak Holding ítélethez vezető üggyel, a jelen alapeljárás tárgya nem az a kérdés, hogy valamely védjeggyel megjelölt árukkal kapcsolatos egyes aktusok, amennyiben azokat ugyanezen védjegy jogosultja vagy ahhoz gazdaságilag kapcsolódó személy hajtja végre az EGT-ben, tekinthetők-e a 89/104 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerinti forgalomba hozatalnak. Ennélfogva a forgalombahozatal fogalmának ezen ítéletben kifejtett ismérvei a jelen alapeljárás tárgyát képező körülmények között nem bírnak jelentőséggel.

34 Jelen ügyben ugyanis, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, azt az aktust, amelyet a szóban forgó áruk – amelyek tekintetében a védjegyoltalomból eredő jog kimerülésére hivatkoznak – EGT-n belüli első forgalomba hozatalának kell tekinteni, nem a védjegyjogosult vagy vele gazdasági kapcsolatban álló személy, hanem harmadik személy hajtotta végre, tekintettel arra, hogy nem vitatott, hogy az ügy tárgyát képező teszterek EGT-n belüli forgalmazása első aktusának a teszterek Simex Trading általi, a németországi Sparfümerie üzlethálózat részére történt értékesítése tekinthető, amely teszteret a Simex Trading a Coty Prestige szingapúri hivatalos viszonteladójától szerezte be és importálta.

35 Továbbá, a jelen ítélet 30. és 31. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében sem az, hogy a Coty Prestige kezdetben a szóban forgó árumintákat szingapúri székhelyű hivatalos forgalmazója rendelkezésére bocsátotta, sem pedig az, hogy a Coty Prestige ugyanezen áru más mintáit az EGT-n belüli hivatalos forgalmazói rendelkezésére bocsátotta, nem tekinthető a szóban forgó áruk, amelyek tekintetében a védjegyoltalomból eredő jog kimerülésére hivatkoznak, 89/104 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerinti forgalomba hozatalának.

36 Ebből az következik, hogy tekintettel a jelen ítélet 29. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra, egy, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló összefüggésben a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését kizárólag az ő esetleges, a szóban forgó áruk harmadik fél általi EGT-n belüli forgalomba hozatalára vonatkozó, kifejezett vagy hallgatólagos hozzájárulása eredményezheti. Ennélfogva ilyen összefüggésben a meghatározó tényező, amely a kizárólagos jog kimerülését eredményezheti, erre, a védjegyjogosult saját kizárólagos jogáról történő lemondással egyenértékű, felhatalmazásra vonatkozik.

37 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 89/104 irányelv 5. cikkében foglalt kizárólagos jogról való lemondás szándéka még abban az esetben is következhet a jogosult hallgatólagos hozzájárulásából, ha a szóban forgó árukat az EGT-n belül első ízben olyan személy hozta forgalomba, aki a védjegyjogosulttal nem áll gazdasági kapcsolatban, és a védjegyjogosult nem adta kifejezett hozzájárulását (lásd a fent hivatkozott Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ügyben hozott ítélet 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

38 Az ítélkezési gyakorlatból az következik ugyanis, hogy bár „ilyen akarat rendszerint a hozzájárulásnak kifejezett nyilatkozat formájában való közlésével valósul meg, nem zárható ki, hogy bizonyos esetekben a hozzájárulásra hallgatólagosan lehet következtetni olyan tényezők vagy körülmények alapján, amelyek vagy az EGT-n kívüli vagy e térségen belüli forgalomba hozatalt megelőzően, azzal egyidejűleg vagy azt követően állnak fenn, és amelyek a nemzeti bíróság álláspontja szerint is egyértelműen arra utalnak, hogy a jogosult jogáról lemondott (a C-414/99–C-416/99. sz., Zino Davidoff és Levi Strauss egyesített ügyekben 2001. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-8691. o.] 46. pontja).

39 E vonatkozásban a fent hivatkozott Zino Davidoff és Levi Strauss ügyben hozott ítéletében a Bíróság ugyancsak úgy ítélte meg, hogy hallgatólagos hozzájárulás nem következhet:

– abból, hogy a védjegyjogosult nem közölte az EGT-n kívül forgalomba hozott áru minden további vevőjével, hogy ellenzi az EGT-n belüli forgalomba hozatalt;

– abból, hogy az áruk nincsenek ellátva az EGT-ben történő forgalomba hozatal tilalmára vonatkozó jelzéssel;

– abból a körülményből, hogy a védjegyjogosult a védjeggyel ellátott áruk tulajdonjogát anélkül ruházta át, hogy szerződéses tilalmat kötött volna ki, és hogy a szerződésre alkalmazandó jog szerint az átruházott tulajdonjog – szerződéses tilalom hiányában – korlátlan továbbértékesítésre vonatkozó jogot foglal magában, vagy legalábbis arra vonatkozó jogot, hogy az árukat később az EGT-ben forgalmazni lehet".

40 Továbbá ugyanezen ítélet 66. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy:

– a védjeggyel ellátott árukat importáló kereskedő nem bír tudomással arról, hogy a jogosult ellenzi azoknak az EGT-ben történő forgalomba hozatalát, illetve azoknak az e piacon a jogosított viszonteladókon kívüli más kereskedők általi forgalomba hozatalát; vagy hogy

– a jogosított viszonteladók és nagykereskedők annak ellenére nem alkalmaztak ezt a tilalmat átvevő szerződéses kikötést saját vásárlóikkal szemben, hogy a védjegyjogosult ezen ellenvetésről értesítette őket.

41 Noha a kérdést előterjesztő bíróság feladata a jelen ítélet 38–40. pontjában felidézett tényezők fényében megvizsgálni, hogy az alapügyben a védjegyjogosult hozzájárulását adta-e – kifejezett vagy hallgatólagos formában – az EGT-n belüli forgalomba hozatalhoz, meg kell állapítani, hogy az ezen ügy összefüggéséhez hasonló összefüggésben, bizonyos tényezők és körülmények, amelyeket tekintetbe kell venni annak eldöntése során, hogy következtetni lehet-e a védjegyjogosult hallgatólagos hozzájárulására, nem támasztják alá, hogy a védjegyjogosult bizonyossággal lemondott volna a 89/104 irányelv 5. cikkében foglalt kizárólagos jogáról.

42 Az utaló végzésben foglalt, a jelen ítélet 12. pontjában összegzett tényezőkből az következik ugyanis, hogy az alapügy tárgyát képező áruk parfümös üvegek, amelyek csomagolásán a „bemutatópéldány" felirat mellett a „kereskedelmi forgalomba nem hozható" jelzés is szerepel.

43 Egy ilyen jelzés, tekintve, hogy egyértelműen kifejezi az érintett védjegy jogosultjának azon szándékát, hogy az e védjeggyel megjelölt árukat ne értékesítsék sem az EGT-n kívül, sem pedig e térségen belül, önmagában, és ellenkező bizonyítékok hiányában olyan döntő tényezőnek tekinthető, amely ellentétben áll azzal a megállapítással, hogy a védjegyjogosult a 89/104 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerinti hozzájárulását adta az EGT-n belüli forgalomba hozatalhoz.

44 Egyébiránt ha, tekintettel különösen a Simex Trading alapeljárásban előterjesztett viszontkeresetének terjedelmére, az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet akként kellene értelmezni, hogy az, a jelen ítélet 34. pontjában leírt eseten túl magában foglalja azt az esetet is, hogy a Coty Prestige először a szóban forgó tesztereket, az alapeljárásban, az EGT-n belül székhellyel rendelkező egyik hivatalos viszonteladója rendelkezésére bocsátotta, felmerül a kérdés, hogy ezt a rendelkezésre bocsátást a 89/104 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében vett forgalomba hozatalnak kell-e tekinteni.

45 Márpedig a szóban forgó parfümös üvegek csomagolásán szereplő „kereskedelmi forgalomba nem hozható" megjelölés kizárja, hogy ezt forgalomba hozatalnak kelljen tekinteni, mivel, amint az a jelen ítélet 43. pontjában már megállapításra került, e felirat egyértelműen kifejezi az érintett védjegy jogosultjának azon szándékát, hogy az e védjeggyel megjelölt árukat ne értékesítsék sem az EGT-n kívül, sem pedig e térségen belül.

46 Tekintettel arra, hogy a 40/94 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének szövege lényegében azonos a 89/104 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének szövegével, azon térség meghatározásának kivételével, amelyen belül a forgalomba hozatalnak meg kellett történnie, amely körülmény az alapügy összefüggésében egyáltalában nem releváns, és mivel nincsenek egyéb olyan, az említett rendelkezések célkitűzésével összefüggő vagy azzal kapcsolatos tényezők, amelyek ugyanezen rendelkezések eltérő értelmezését tennék szükségessé, a 89/104 irányelv 7. cikkének a jelen ítélet által, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolása céljából nyújtott értelmezése vonatkozik a 40/94 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésére is.

47 A fentiek fényében az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között a 40/94/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdését és a 89/104/EGK irányelv 7. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a védjegyen fennálló jogok kimerülése kizárólag akkor következik be, ha a kérdést előterjesztő bíróság vizsgálata alapján megállapítható, hogy a védjegyjogosult kifejezett vagy hallgatólagos hozzájárulását adta azon szóban forgó áruknak a Közösség vagy az EGT területén történő forgalomba hozatalához, amelyek tekintetében e jogkimerülésre hivatkoznak.

48 Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között, amikor egy védjegyjogosult – a tulajdon átruházása nélkül és az eladás tilalma mellett – tesztereket ad át a vele szerződéses kapcsolatban álló kereskedőknek azért, hogy a lehetséges vásárlók tesztelhessék az áru tartalmát, amikor a védjegyjogosult bármikor visszahívhatja ezen árut, és amikor az áru csomagolása egyértelműen különbözik a védjegyjogosult által a viszonteladók rendelkezésére bocsátott szokásosan forgalomba hozott parfümös üvegektől, azzal a ténnyel, hogy ezek a teszterek olyan parfümös üvegek, amelyek csomagolásán a „bemutatópéldány” jelzés mellett fel van tüntetve a „kereskedelmi forgalomba nem hozható” jelzés is, – a kérdést előterjesztő bíróság által értékelendő – ellenkező bizonyítékok hiányában ellentétes annak elismerése, hogy forgalomba hozatalukhoz a védjegyjogosult hallgatólagosan hozzájárulását adta.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 13. cikkének (1) bekezdését, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-án aláírt megállapodással módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i első tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a védjegyen fennálló jogok kimerülése kizárólag akkor következik be, ha a kérdést előterjesztő bíróság vizsgálata alapján megállapítható, hogy a védjegyjogosult kifejezett vagy hallgatólagos hozzájárulását adta azon szóban forgó áruknak az Európai Közösség vagy az Európai Gazdasági Térség területén történő forgalomba hozatalához, amelyek tekintetében e jogkimerülésre hivatkoznak.

Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között, amikor egy védjegyjogosult – a tulajdon átruházása nélkül és az eladás tilalma mellett – teszteréket ad át a vele szerződéses kapcsolatban álló kereskedőknek azért, hogy a lehetséges vásárlók tesztelhessék az áru tartalmát, amikor a védjegyjogosult bármikor visszahívhatja ezen árut, és amikor az áru csomagolása egyértelműen különbözik a védjegyjogosult által a viszonteladók rendelkezésére bocsátott szokásosan forgalomba hozott parfümös üvegektől, azzal a ténnyel, hogy ezek a teszterek olyan parfümös üvegek, amelyek csomagolásán a „bemutatópéldány" jelzés mellett fel

van tüntetve a „kereskedelmi forgalomba nem hozható” jelzés is, – a kérdést előterjesztő bíróság által értékelendő – ellenkező bizonyítékok hiányában ellentétes annak elismerése, hogy forgalomba hozatalukhoz a védjegyjogosult hallgatólagosan hozzájárulását adta.

Aláírások